

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 7. Papæ querimoniæ de Philippo Pulchro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV.
A.C. 1301.

clesiæ matris suæ jura nunquam non
conservarunt. Quocirca te orat, sanctis-
sime Pater, ut hac in re officio fungaris
tuo, ac fontem dignitate sua & omnicle-
ricatus privilegio exuas, ut in foro pro-
fano, cum desperata sit ejus emendatio,
puniri, prout meruit, queat. Legatus
his porro mandatis instruebatur: Papa
probabiliter respondebit, haud posse a se
damnari hominem, qui convictus non
sit; & duabus e viis alterutram esse in-
eundam; scilicet vel mittendum ad se
Episcopum, vel rem in Gallia examinan-
dam. Posterius si fiat, videndum est, u-
trum Metropolitæ ac Suffraganeis ejus,
an vero Legato aliisque Inquisitoribus a
Sacra Sede delectis mandetur negotium?
Sciendum præterea, an Papa solam cau-
sæ cognitionem, aut etiam judicium, ac
executionem ipsam permittat? Hæc om-
nia in consultationem veniant, oportet.

§. VII.

*Papæ querimonie de Philippo
Pulchro.*

Sed Papa Bonifacius comperta Apa-
mientis Episcopi captivitate ad Re-
gem Philippum scripsit epistolam sic in-
choatam: Ex jure divino humanoque
Præsules ac viri ecclesiastici, in quos ho-
mines

Rayn. n. 28.
Differ. r. 661

mines profani potestatem nullam acce- Sæcul. XIV.
perunt, magna frui libertate debent. A.C. 1301.

Id observabant antecessores tui: quo-
rum exempla te non imitari eo magis
dolemus, quo latius regnum Deus ex-
tendit tuum. Ut enim cognovimus, ve-
nerabilem Fratrem nostrum Episcopum
Apamiensem valida sub custodia ad
tuos adductum oculos Narbonensi Ar-
chiepiscopo detinendum dedisti per spe-
ciem securitatis illi afferendæ. Quam
ob rem te rogamus, jubemusque, hunc
ut Præsulem ad nos libere ac tuto ve-
nire patiaris, & ei, quæ occupasti, o-
mnia sua Ecclesiæque suæ bona, seu
possint moveri, seu nequeant, restitui
cures, nec in posterum agas talia. Nam,
ut scias, in pœnam canonicam, quod
hunc in Episcopum audacter manus in-
jeceris, incurristi, nisi æquam nobis ex-
cusationem proponas. Aliam per epi-
stolam Narbonensi quoque Archiepisco-
po imperamus, ut Præsulem nos adi-
turum dimittat, quamvis hunc ab ipso
retineri volueris. Dabat 5 Decembr.
1301.

Eodem die ad Regem scripsit lit- Differ. p. 48.
teras, quibus est initium: Ausculda Rayn. n. 31.
fili! ubi, postquam eum monuit, ut do-
cilem sese præstaret, inquit: Deus nos Jer. I. 10.
constituit super Reges ac regna, ut evel-
lamus, destruamus, disperdamus, dissipe-
mus,

Sæcul. XIV.
A.C. 1301.

pemus, ædificemus, & plantemus suo nomine ac per doctrinam suam. Promne crede neminem te superiorem, nec te obnoxium esse capiti Ecclesiæ! Ita qui cogitat, delirat, & qui pertinaciter id defendit, alienus a fide Christiana, & disjunctus est a grege Pastoris boni. At qui præ amore, quo in te ferimur, non dissimulamus a te opprimi Clericos laicosque tibi subditos, Optimates, Nobilium Ordinem, collegia, & populum. Sæpe te dehortati sumus; sed incassum.

Longius per partes ut excurramus; quanquam manifesto constat esse Papæ de beneficiis seu in Romana curia, seu extra vacantibus absolute statuere; teque nullum habere jus conferendi ea sine permisso Summæ Sedis: impedis tamen executionem collationum ejus, quando præveniunt tuas; & in causa tua vis esse Judex. Generatim non agnoscis iudices alios quam tuos administratos rationibus tuis consulentes, sive petitio fiat, sive defensio. Tuum ad tribunal trahis Præsules ac reliquum regni tui Clerum tam Religiosum quam secularem, tum in actionibus, quas personales vocant, tum in illis, quas reales nuncupant, etiam cum agitur de bonis tibi jure beneficia-rio haud obstrictis. Decimas aliasque pensiones a Clero exigis, in quem potestas laicis nulla est. Præsules non pa-

teris

teris spiritualem gladium adhibere in ^{Sæcul. XIV.} violatores suos, nec exercere suam ju- ^{A. C. 1301.} risdictionem in cœnobia, quorum tute-

lam tibi vendicas. Demum illustrem Ecclesiam Lugdunensem tam male habes, & ad inopiam redegisti tantam, ut ægre possit emergere; cum tamen non sit pars regni tui: perbene novimus jura ejus, quippe cujus membrum fuerimus.

Non tibi temperas in percipiendis fructibus vacantium Ecclesiarum cathedralium: jus regum per abusum vocas: hos redditus iis conservandis destinatos vertis in prædas, & consumis. Omittimus modo mutationem monetæ, cæterasque molestias, de quibus querelas ex omni parte audimus. At ne culpam contrahamus coram Deo animæ tuæ rationem a nobis petituro, salutæ tuæ, ac regni nobis tam chari famæ providendi gratia, cum fratribus nostris Cardinalibus inita deliberatione, alias per litteras ad nos accivimus Archiepiscopos Episcoposque inauguratos aut electos, Cluniaci, Cistercii, Præmonstrati, Fani S. Dionysii, & Majoris Monasterii Abbates, Collegia Ecclesiarum regni tui cathedralium, Doctores Theologiæ, ac utriusque Juris, & alios quosdam ecclesiasticos: eosque jussimus prima Novembris se nobis sistere, consulendos

Sæcul. XIV.
A.C. 1301
lentos de omnibus supra memoratis tanquam viros minime suspectos tibi, sed in regni tui bonum intentos, quod cum eis tractabimus. Poteris, si tua interesse credis, simul comparere per te ipsum, vel per Legatos fidos, ac probe mentem edoctos tuam. Aut absente te faciemus, quod nobis æquum videbitur. Has litteras finit per exhortationem ad supplicias terræ sacræ ferendas.

Quæ dicit de authoritate in Reges, ac de potestate evellendi ac plantandi, sunt verba Dei ad Jeremiam, quæ missionem ejus extraordinariam tanquam Vatis divini, ac munus prædicendi regnorum vicissitudines contingunt, nec executionis facultatem ei ullam tribuunt. Reges Capiti Ecclesiæ subjectos esse Philippus ipse lubens agnoscebat in rebus sacris. Sed ex toto litterarum contextu liquet Papam subjectionem istam extendisse longius, quia Regem de gubernatione regni rationem sibi reddere, ac eum inter & subditos supremus esse iudex volebat. Epistolam, qua Franciæ Præsules ad Romanam curiam accerlebat, eodem dabat die nempe 5 Decembris: & per aliam hoc ipso pariter die scriptam permisit, ut hoc iter omitterent Doctores Juris, qui suum ad Episcopum legitimas afferrent excusationes: Episcopi

Diff. p. 53.
Rayn. n. 29.

p. 54.

copi vero se summo Capiti ut excusarent, Sæcul. XIV.
præcepit. A. C. 1302.

Litteris, *Ausculata fili!* per Jacobum
de Normannis Archidiaconum Narbo-
nensem, Papæ Notarium Nunciumque
acceptis percussus Rex de consilio Proce-
rum, qui tunc præsentis itidem stupue-
rant, absentes Optimates reliquos cum
Abbatibus & collegiis tam ecclesiasticis
quam profanis congregare statuit: ac in-
terim dominica post octavam Lustratæ
Virginis anno (ut Gallia adhuc nume-
rabat) 1301, scilicet 11 Febr. anno 1302
Papæ litteras in medio cunctorum No-
bilibium cæterorumque, qui eo die Pari-
sisi erant, comburi, & hunc actum tota
in urbe per præconem tuba promulgari
iussit.

p. 68.

p. 59.

§. VIII.

Conventus Parisiensis.

Die Martis 10 Aprilis eodem anno 1302
in Parisino Dominæ Nostræ templo
conventus, sive, ut tum vocabatur, sena-
tus erat præsentis Rege, qui per Petrum
Classium & quosdam alios ibi publice
proponi curabat sequentia. Archidia-
conus Narbonensis mihi tradidit Papæ
litteras, in quibus dicit me sibi subjectum
esse in profanis regni mei rebus, & hoc
a se habere, quamvis hactenus anteces-

Histor. Eccles. Tom. XXII. H h fo-